

N. T. M. R. T. S.

അപ്പൊസ്തോലനായ പൗലോസിന്റെ

മനസ്സു തിരിവിനെ കുറിച്ചുള്ള

പ്രസംഗം.

അപ്പൊസ്തോലന്മാരുടെ നടപ്പുകളിൽ ഹൃദയം അ:
ഹൃദയം—ഹൃദയം.

ഞാൻ മദ്ധ്യായത്തിൽ വഴിയിൽ ആകാശ
ത്തിൽനിന്നു സൂര്യന്റെ പ്രകാശത്തെക്കാൾ അ
ധികമായുള്ള ഒരു വെളിച്ചം എന്നെയും എന്നൊ
ട കൂടെ പ്രയാണം ചെയ്യുവരെയും ചുറ്റി പ്രകാ
ശിക്കുന്നത കണ്ടു. പിന്നെ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും
നിലത്തു വീണപ്പോൾ, എന്നൊട സംസാരിച്ചു,
ശ്രദ്ധപ്പെട്ടു, ശ്രദ്ധപ്പെട്ടു, നീ എന്നതിന്നു എന്നെ ഉപദ
വിക്കുന്നു? മുളകളുടെ നെരെ ഉതെക്കുന്നത നിന്ന
ക്കു വിഷമമുള്ളതാകുന്നു, എന്നു എബ്രായ ഭാഷ
യിൽ പറയുന്ന ഒരു ശബ്ദം ഞാൻ കെട്ടു. അ
പ്പോൾ ഞാൻ, നീ ആരാകുന്നു കർത്താവേ? എന്ന
പറഞ്ഞു. എന്നാറെ അവൻ, ഞാൻ നീ ഉപദവി
ക്കുന്ന യേശുവാകുന്നു. എന്നാൽ നീ എഴുന്നീറ്റ
കാലുറപ്പിച്ചു നില്ക്ക: എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഞാൻ
നിന്നെ ഒരു ദൈവശുശ്രൂഷക്കാരനായും, കണ്ടി
ട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളെയും, ഞാൻ നിന്നെ പ്രത്യക്ഷമാ
കുവാനുള്ള കാര്യങ്ങളെയും കുറിച്ച ഒരു സാക്ഷിയായ
യും നിയമിപ്പാനുള്ള കാര്യത്തിനായിട്ട തന്നെ
ഞാൻ നിന്നെ പ്രത്യക്ഷനായി.

വെദപുസ്തകത്തിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന നല്ലവ
 രുടെ കഥകളെ കെട്ടു ഗ്രഹിക്കുന്നത മഹാ സാഹ
 വ്യം പ്രയോജനപ്രദമുള്ളതാകുന്നു. അവരിൽ തർസ്യ
 സ്റ്റാരനായ ശൌൽ എന്ന വിളിക്കപ്പെട്ട പൌലു
 സ എന്നവൻ ശ്രേഷ്ഠനായിരുന്നു. അവന്റെ മ
 താപിതാക്കന്മാർ യെശുദാമന്മാരുടെ വംശത്തിലുള്ള
 ബീദ്യാമിന്റെ ഗൊത്രക്കാരാകകൊണ്ടു അവൻ
 “എബ്രായക്കാരിൽനിന്ന ഒരു എബ്രായക്കാരൻ”
 എന്നു തന്നെ കൂറിച്ചു തന്നെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
 (ഫീലിപ്പി. ൩. ൫.) അവർ കിലിക്കിയാ നാട്ടിലുള്ള
 തർസ്യസ് പട്ടണത്തിൽ പാർത്തിരുന്നു. അവന്റെ
 അച്ഛൻ റൊമാക്കാരനെന്നുള്ള ശ്രേഷ്ഠനും ഉണ്ടാ
 യിരുന്നു. ആ ശ്രേഷ്ഠനും പൌലൂസിനും ഉണ്ടാ
 യിരുന്നു. ആ പട്ടണം ആ നാട്ടിൽ പ്രധാന പട്ട
 ണമായിരുന്നു. അതിൽ അനേകം വിദ്യകളെ അ
 ഭ്യസിപ്പിക്കുന്ന പള്ളികളുണ്ടായിരുന്നതുകൊ
 ണ്ടു അവന്റെ വിദ്യകളെ അഭ്യസിപ്പാൻ തുടങ്ങി.
 അതിന്റെ ശേഷം യദശലെമിലെക്കു ചെന്ന
 ശ്രുതിപ്പെട്ട വെദശാസ്ത്രിയായിരുന്ന ഗമാലിയെ
 ലിന്റെ അടുക്കൽ വെദത്തിന്നടുത്ത വിദ്യകളെ ന
 ല്ലവണ്ണം അഭ്യസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പരിശുദ്ധരുടെ കൂട്ട
 ത്തിൽ ചേർന്നിരുന്നു. പരിശുദ്ധർ മൂപ്പന്മാരുടെ പ
 രമ്പയ്ക്കുവായങ്ങളെ പ്രമാണിക്കുന്നതിൽ ഏറ്റവും
 വൈരാഗ്യമുള്ളവരായിരുന്നു. ആ പ്രമാണത്തിൽ
 ഇവനും അധികം ഭക്തിവൈരാഗ്യമുള്ളവനായി
 രുന്നതുകൊണ്ടു അതിനെ പ്രമാണിക്കാതിരുന്ന ശ്രീ
 സ്തുതിയാനിക്കാതെ അവൻ ഏറ്റവും പകെച്ചു പ
 ഡിപ്പിച്ചു വന്നു. ക്രിസ്തുമാഗ്ഗ്ത്തിൽ ഭക്തിവൈ
 രാഗ്യമുള്ളവനായിരുന്ന സുപ്പാനൊസിനെക്കു
 ചെരുവരൊട്ടു കൂടെ ഇവനും കൂടിക്കൊണ്ടു അവർ
 സഹായക്കാരനായിരുന്നു. ക്രിസ്തു മതക്കാരിൽ ചി
 ലർ ആ ഉപദ്രവത്തിന്നു ഭയപ്പെട്ടു ദമസ്കോസി

ലക്ഷ ഒടി പൊയി ഒളിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന കെട്ടിട്ട
അവരെ പിടിച്ചുകൊണ്ടവരത്തക്കവണ്ണം പ്രധാ
നികളിൽനിന്ന അധികാരം പ്രാപിച്ച മഹാ മൂ
ഷ്പത്താടും അതിശീഘ്രത്താടും അവിടെക്കു പ
റപ്പെട്ട പൊയി. അവൻ പൊക്കുമ്പോൾ യേശു
അവനോട എത്രത്ത തന്റെ മഹാ ശക്തിയാൽ അ
വന്റെ ദുസ്സുപദാവത്തെ നീക്കി അവനെ മനസ്സു
തിരിച്ചു. അവന്റെ മനസ്സുതിരിവിന്റെ അവ
സ്ഥയെ അറിയുന്നത എല്ലാവർക്കും പ്രയോജനമു
ള്ളതായിരിക്കുകൊണ്ടു,

ഒന്നാമത.—അവൻ മനസ്സു തിരിച്ചതിന്ന മുഖെ
എത പ്രകാരമുള്ളവനായിരുന്നു എന്നും,

രണ്ടാമത.—അവൻ മനസ്സു തിരിച്ചതിന്ന നി
ശ്ചയമായുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ എന്തെന്നും,

മൂന്നാമത.—അവന്റെ മനസ്സുതിരിവിൽ ഉണ്ടാ
യ ദൈവകാര്യവും ഇന്നതെന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞു
കാണിക്കുന്നു. കെൾപ്പിൻ.

ഒന്നാമത,

അവൻ മനസ്സു തിരിച്ചതിന്ന മുഖെ എത പ്രകാ
രമുള്ളവനായിരുന്നു എന്നുള്ളതിനെ കുറിച്ച് പറ
യാം. അതെന്തെന്നാൽ,

(൧) അവൻ നല്ല ക്രമമുള്ളവനായിരുന്നു. അ
വൻ ദുഷ്ടന്മാരെ പൊലെ ഭോഷ്ഠ, വഞ്ചന, മൊ
ഷ്ടണം, മുതലായ അക്രമങ്ങളെ ചെയ്യാതെ മഹാ
ന്മാർക്കു മയ്യാദയും സമന്മാർക്കു ഇണക്കത്തെയും വീ
നന്മാർക്കു ദയയെയും കാണിച്ചുവന്നു. അവൻ യ
ഹൂദന്മാർക്കു അറിയിക്കപ്പെട്ട പ്രമാണങ്ങളെ പ്രമാ
ണിക്കുന്നതിൽ പുറമെ ഒന്നിലെങ്കിലും തെറ്റിട്ടില്ല.
ആകയാൽ അവൻ പിന്നത്തെ കാലത്തിൽ, ഞാൻ

“ന്യായപ്രമാണത്തിലുള്ള നീതി നൊക്കിയാൽ കറ
മില്ലാത്തവൻ” എന്ന പറഞ്ഞു. (ഫീലിപ്പി: ൩: ൧൭.
അപ്രകാരമിരുന്നിട്ടും അവൻ ക്രിസ്തുവിനെ ക
ച്ച ശൊശയുടെ പുസ്തകങ്ങളിലും സങ്കീർത്തനങ്ങ
ടെ പുസ്തകങ്ങളിലും ദീപ്തദർശികളുടെ പുസ്തക
ങ്ങളിലും അറിയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നവയെ നല്ലവണ്ണ
ശൊധന ചെയ്യാതെയും അവനെ രക്ഷിതാ
യിട്ട കൈക്കൊള്ളാതെയും തന്റെ സ്വന്ത നീ
യെ കുറിച്ച് പ്രശംസിച്ച നടന്ന വന്നതുകൊ
ണ്ടു അവൻ തെറ്റായിട്ടുള്ള വഴിയിൽ പൊയ്ക്കൊ
ന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. അവൻ അതിനെ
വിട്ടുകൊണ്ടു യെശുവിന്റെ മഹത്വത്തെ കണ്ട
തെ അവന്റെ പിന്നാലെ ചെല്ലുന്നതിന്നു മ
ണ്ഡ തിരിപ്പാൻ ആവശ്യമായിരുന്നു. അപ്രകാ
രത്തെ നിങ്ങളും മനുഷ്യരുടെ മുമ്പാകെ എത്ര
ല്ല ക്രമമായിട്ടു നടന്നു വന്നാലും ക്രിസ്തുവിന
ലുണ്ടാകുന്ന നീതിക്കു അനുസരണമില്ലാത്തവ
ന്മാർ നിങ്ങളും രക്ഷയുണ്ടാകയില്ല. അതിനെ
റിച്ച് “ഒരുത്തനും വീണ്ടും ജനിക്കാതെയിരുന്നു”
അവനെ ദൈവത്തിന്റെ രാജ്യം കാണാൻ ക
കയില്ല” എന്ന യെശു അരുളിച്ചെയ്തിരിക്ക
യൊമ. (൩. ൩.)

(൨) അവൻ പരിശന്നായിരുന്നു. പരിശന്നാ
ങ്ങളെ നീതിമാന്മാരെ വിചാരിച്ചത കൊ
ണ്ടു ദൈവത്താലുണ്ടാകുന്ന നീതിക്കു അനുസരണ
ല്ലാത്തവരായും പാരമ്പര്യന്യായങ്ങളെ മുഖ്യമാ
വിചാരിച്ചതുകൊണ്ടു അവന്റെ ന്യായപ്രമാ
ങ്ങളെ അബദ്ധമാക്കുന്നവരായും അഹംഭാവ
അസൂയ മുതലായ ദുഷ്ടണങ്ങളുള്ളവരായിരുന്ന
കൊണ്ടു മറ്റുള്ളവരെ ആകെപ്പിടിക്കുന്നവരായ
രുന്നു. ഇപ്രകാരമിരുന്നിട്ടും തെരുവീഥികളുടെ
ണുകളിലും ദൈവസഭകളിലും നിന്നു വിസ്താ

യി പ്രാർത്ഥനകളെ ചൊല്ലുകയും ഉപോഷിക്കുന്ന വരായിരുന്ന മുഖങ്ങളെ ശൊഷിപ്പിച്ചും ധർമ്മം മുതലായ ക്രിയകളെ ചെയ്തും വന്നു. ഹും പുറമെയുള്ള ക്രിയകൾ കൊണ്ടു രക്ഷയുണ്ടാകുമെങ്കിൽ അവയെ എല്ലാം പ്രമാണിച്ചുകൊണ്ടു വന്ന പെരുപ്പം സിന്ന മനസ്സുതിരിവത്തുപശ്ചാത്താപമായിരുന്നതെന്നു കൊണ്ടു? അവയാൽ പാപമൊചനവും പരിശുദ്ധ സ്വഭാവവും ഉണ്ടാകയില്ല എന്നും അവരെ വശരിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന നീതിയെ അനുസരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഉണ്ടാകുമെന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾവാമായിട്ടു അവൻ അനുതാപപ്പെട്ടവൻ ആവശ്യമായിരുന്നു. നിങ്ങളും “മനസ്സുതിരിയപ്പെട്ട ചെറിയ പൈതങ്ങളെ പൊലെ ആയുരുന്നില്ല എങ്കിൽ നിങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലെക്കു കടക്കയില്ല” എന്ന അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ.

(൩) അവൻ യേശുവിന്നു വിരോധിയായിരുന്നു. വലിയവരാൽ നിന്ദിക്കപ്പെട്ട കുറ്റക്കാരനെ പൊലെ കുരിശിൽ തറെക്കപ്പെട്ട യേശു തന്നെ സർവ്വ ലോകരക്ഷിതാവെന്നും അവൻ ദൈവാലയത്തെ നശിപ്പിച്ചു മൊശ കൊടുത്ത ചട്ടങ്ങളെ മാറ്റുമെന്നും അറിയിക്കപ്പെട്ടതിനെ കൈക്കൊള്ളുന്നതിന്നു അഹംഭാവം നിറഞ്ഞ തന്റെ മനസ്സു സമ്മതിക്കാത്തതുകൊണ്ടു അവൻ അധികം ഉഗ്രമുഖനായിരുന്നു. ആ സമയത്തു ക്രിസ്തുവിനെ ഭക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നതിന്നു ഇടയുണ്ടായിരുന്നാൽ ഭക്ഷിച്ചുകൊള്ളാൻ തുനിയുമെന്നുള്ളതിന്നു ടോം ശ്രദ്ധമില്ല. ഇപ്രകാരമുള്ള മൂഷാപന്മാർ തങ്ങളെ വീണ്ടെടുക്കത്തക്കവണ്ണം ചൊരിയപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവിന്റെ വിലയെറിയ രക്തത്തെ തങ്ങളുടെ കാലുകളാൽ ചവുട്ടി കഴിയുന്നതുകൊണ്ടു നശിച്ചുപോകുന്നതിന്നു ഇടയായിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളും അപ്രകാരം നശിച്ചുപോകാതെ നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ മൊ

ചിക്ഷപ്പെടുവാനായിട്ട നിങ്ങളുടെ മനസ്സിനെ തിരിച്ച അനുതാപപ്പെടുവിൻ.

(൪) അവൻ യേശുവിന്റെ ശിഷ്യരെ പീഡിപ്പിക്കുന്നവനായിരുന്നു. അവൻ അവനെ പക്ഷാതെയിരുന്നാൽ അവന്റെ ജനങ്ങളെ പീഡിപ്പിക്കുമോ? അവൻ അവരിൽ അധികം മൂഷപരളവനായി അവരെ ദയപ്പെടുത്തി കൊല്ലത്തക്കവണ്ണം ഗജ്ജിച്ച അവരിൽ സ്ത്രീകളെയും പുരുഷന്മാരെയും പിടിച്ച കാരാഗൃഹത്തിലാക്കിയതുമല്ലാതെ അവരെ അന്യ പട്ടണങ്ങൾ വരെയും പിന്തുടന്ന് പീഡിപ്പിച്ചു. അപ്രകാരമെല്ലാം അവൻ ചെയ്യുന്നതിന്നു അവർ എന്തൊരു കാരണം ചെയ്തു? തങ്ങളുടെ പാപത്തിൽനിന്നും ദൈവകൊപത്തിൽനിന്നും രക്ഷിപ്പാനായിട്ട തന്റെ ജീവനെയും സമുത്തമെന്ന വിചാരിക്കാതെ വിട്ടുകൊടുത്തിട്ട് യേശുവിൽ സ്നേഹമായിരുന്നുതല്ലാതെ ഒരു കാര്യം അവർ ചെയ്തിട്ടില്ല. അവരെ പകച്ചു പീഡിപ്പിക്കുന്നവൻ മഹാ വലിയ കുറ്റക്കാരനല്ലയോ. അവൻ അനുതാപിക്കാതെയിരുന്നാൽ എങ്ങിനെ രക്ഷിക്കപ്പെടും? ചിലർ ഇക്കാലത്തിൽ ശത്രുനെ പൊലെ യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ ഭുജിപ്പിക്കുന്നതിന്നു ഇടയില്ലാതിരുന്നാലും അവൻ പൊലെ മൂഷപരളവനായി അവരെ ഭുജിച്ച അവർ വിശ്വസിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിനെയും അവനാൽ തിരിയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന രക്ഷമാഗ്നിയെയും പണ്ടു അവരുടെ നാമങ്ങളെയും റൂപാവാക്കി ഇങ്ങനെ പലവിധമായി അവർക്കു തിന്മ ചെയ്യുന്നു അവർ തങ്ങളുടെ പാപത്തെ തിരിച്ചറിഞ്ഞാൽ അവർക്കു വരുന്ന ദൈവകൊപത്തിന്നു ദയപ്പെടുന്നതെന്നു തിരിച്ചറിഞ്ഞാൽ ദൈവം കൃപ ചെയ്യുമെന്നാകാം.

അവൻ മനസ്സു തിരിച്ചതിന്ന നിശ്ചയമായുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ പറഞ്ഞു കാണിക്കുന്നു; കെൾപ്പിൻ.

(൧) അവൻ താൻ ചെയ്ത പാപത്തിന്നായിക്കൊണ്ടു ദുഃഖിച്ചു. അതുകൊണ്ടല്ലയോ മൂന്നു ദിവസം വരെക്കും ഭക്ഷിക്കാതെയും കുടിക്കാതെയുമിരുന്നത. ആ സമയത്തിൽ താൻ മുമ്പിൽ ക്രിസ്തുവിന്നും തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കും ചെയ്ത ദ്രോഹങ്ങളെ എല്ലാം ഒത്തുവെക്കുവാൻ മഹാ വചിയവയും മഹാശൂരതയുള്ളവയും ആകുന്നു എന്ന വിചാരിച്ചു ദുഃഖിക്കുമല്ലോ. അപ്രകാരം തന്നെ ദൈവം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെയും മൃദവാക്കി ക്രമപ്പെടുത്തിയാൽ പാപം നിങ്ങൾക്കു ഏറ്റവും വെറുപ്പുള്ളതായി കാണപ്പെടും. അപ്പോൾ പൗലൂസിന്നു ഉണ്ടായിരുന്ന മനോപ്രാകലത്തിന്ന തക്കവണ്ണം നിങ്ങൾക്കു ഉണ്ടാകാതിരുന്നാലും നാം ദൈവത്തെ വെറുമാനിക്കാതെയും മരണ പയ്യന്തം നമ്മെ സ്നേഹിച്ച ആ പ്രിയമുള്ള രക്ഷിതാവിനെ നിന്ദിക്കുന്നതുകൊണ്ടു മഹാ വചിയ കുറയ്ക്കാമെന്നും അവന്റെ കൊപത്തിന്ന യോഗ്യന്മാരെന്നും തിരിച്ചറിഞ്ഞെന്നായിട്ട അനുതപിക്കും. അപ്പോൾ അവൻ തങ്ങൾ കൺകണ്ടുള്ള എന്റെ മെൽ നൊക്കും എന്ന സെഖറിയാ ൧൨. ൧൦ വാക്യത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

(൨) അവൻ പ്രാർത്ഥിച്ചതുകൊണ്ടു അവന്റെ മനസ്സു തിരിവ വെളിപ്പെടുന്നു. ഇതിന്ന മുമ്പിൽ അവൻ പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടില്ലയെന്നു എന്ന ചൊരിച്ചാൽ മറ്റുള്ള പരിശോധന പൊലെ ഭിഷ്മമായിട്ടുള്ള പ്രാർത്ഥന ചെയ്തുവന്നു. ഇപ്പോൾ “കണ്ടാലും അവൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു” എന്ന യേശു അരുളിച്ചെയ്തതുകൊണ്ടു മുമ്പിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചു വന്നത പ്രാർത്ഥന എന്ന താൻ വിചാരിച്ചിട്ടില്ല. പിന്നു ചെയ്ത പ്രാർത്ഥന

പൊടിതെളുപ്പായതിൽനിന്ന ഉണ്ടായതും ആത്മാവിനാലും സത്യത്താലും എപ്പിപ്പട്ടമായിരുന്നതുകൊണ്ടു അതിനെ പ്രിയത്തോടെ താൻ ശീകരിച്ചു. അവനെ പൊലെ മനസ്സു തിരിച്ചവർ എല്ലാവരും തങ്ങൾ ചെയ്യു കുറ്റത്തിന്നു കരുണയും, വെച്ചഹീനത്തിന്നു ധൈര്യവും, കലഹത്തിന്നു സമാധാനവും വെണമെന്നു ബോധിച്ചു, അവർക്കു വെണ്ടി യേശുവിന്റെ നാമം മൂലമായി തന്നെയും, പരമാത്മവും, സ്ഥിരതയുമുള്ളവരായി വെത്തു കൊണ്ടു പ്രാർത്ഥിക്കും. അപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനുള്ള ശുഷ്കാന്തി പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സഹായത്താൽ ഉണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങളു ആ സഹായത്തെ കൈക്കൊള്ളുന്നതിനായിട്ടു യാസപ്പെടുവിൻ.

(൩) അവൻ മനത്താഴയുള്ളവനായിരുന്നു കൊണ്ടു അവന്റെ മനസ്സു തിരിവ വെളിപ്പെട്ടു. അവൻ മനസ്സു തിരുന്നതിന്നു മുമ്പെ തന്നെ യേശുദാസന്റെ വംശത്തിൽ ജനിച്ച ദൈവന്റെ ഉദയ സമ്മതത്തിന്നു ഉൾപ്പെട്ടവനെ പരിശുദ്ധാത്മാടെ കൂട്ടത്തിൽ ചെർന്നവനെന്നും യേശു പ്രമാണങ്ങളെ കുറ്റം കൂടാതെ കൈക്കൊണ്ടെന്നും ഇനി എന്നിൽ യാതൊരു കുറ്റവും ഇല്ല എന്നു വിചാരിച്ചു പ്രശംസിച്ചു. പിന്നെ തന്റെ സ്തുതിന്റെ സഭയെ പീഡിപ്പിച്ചവനായും പീകളിൽ പ്രധാനിയായും പരിശുദ്ധന്മാരിൽ ഉറിയവനായും ഇരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ തന്നെ എറ്റവും വിനയപ്പെടുത്തി. ഇത്ര വലിയ പ്രത്യാസമായിരിക്കുന്നു. “ചെയ്ത കാര്യങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞുപോയി കണ്ടാലും സകല പുതിയതായി തീർന്നു” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു വണ്ണം തന്നെ അവന്റെ ഹൃദയത്തിലെ വിരോധം, ഭാവം, ചിന്തയും, അഭിലാഷം, പ്രവൃത്തിയും

യവ എല്ലാം നന്നാക്കപ്പെട്ടു. അവനെ പൊലെ സത്യമായിട്ട മനസ്സു തിരിച്ചവർ തങ്ങളെ ദൈവത്തിന്നു മുമ്പാകെ മഹാ വചിയ പാപികളെന്നും അവർക്കുനിന്ന ഒരു അല്പം ഉപകാരമെങ്കിലും പ്രാപിക്കുന്നതിന്നു യോഗ്യമുള്ളവരല്ല എന്നും തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളിൽ ഒന്നെങ്കിലും അതിന്നു തക്കതെ അല്പം എന്നും കണ്ടു തങ്ങളെ ഏറ്റവും വിനയപ്പെടുത്തി തങ്ങളുടെ സ്വന്തം നീതിയെ നിലനിർത്തുവാൻ ശ്രമിക്കാതെ ദൈവത്താൽ വരുന്ന നീതിക്കു അനുസരണമുള്ളവരാകും.

(൪) അവൻ വിശ്വാസമുള്ളവനായിരുന്നതുകൊണ്ടു അവന്റെ മനസ്സു തിരിവപെട്ടിട്ടുണ്ടു. അവൻ ക്രിസ്തുവിനെ രക്ഷിതാവായിട്ടു സ്വീകരിച്ചതുകൊണ്ടുമ്പിൽ അവന്നു വിരോധമായിട്ടുണ്ടായിരുന്ന വൈരാഗ്യത്തെ വിട്ടു തന്നെ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള യഹൂദന്മാരും ക്രിസ്തുവിനിക്കാരുമായ എല്ലാവരും ആശ്ചര്യപ്പെടത്തക്കവണ്ണം യേശു തന്നെ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനാകുന്നു എന്ന അവരുടെ പ്രാർത്ഥന ആലയങ്ങളിൽ ധൈര്യത്തോടെ പ്രസംഗിച്ചു. അവൻ വിശ്വാസമുള്ളവനായിരുന്നതുകൊണ്ടല്ലയോ തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന ലൌകിക ശ്രേയസ്സുകളെ എല്ലാം ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൻ നിമിത്തം ചവറ എന്നപൊലെ വിചാരിച്ചു ത്യജിച്ചു. വിശ്വാസത്താലല്ലയോ ശ്രേഷ്ഠന്മാരായും മീനന്മാരായും സ്വദേശക്കാരായും പുറദേശക്കാരായും തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന അവമാനത്തെയും ഉപദ്രവത്തെയും വിചാരിക്കാതെയും താൻ കൈക്കൊണ്ടിരുന്ന വെലയെ നിവൃത്തിയാക്കുവാനായിട്ടു മരണം വരെ ധൈര്യത്തോടെ പ്രയാസപ്പെട്ടു വന്നു. പിന്നെയും അവൻ താൻ ഇന്നുവരെ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന അറിഞ്ഞിരിക്കുകൊണ്ടു ഞാൻ ലജ്ജിക്കപ്പെടുകയില്ല എന്ന പറഞ്ഞു.

നാൽ അവൻ തന്റെ വിശ്വാസത്തിന്റെ സ്ഥിരതയെ കാണിച്ചു. ഇങ്ങിനെ അവൻ വിശ്വാസം കൊണ്ട യേശുവിൽ ഐക്യമുള്ളവനായിത്തീർന്നു. പൊലെ നിങ്ങളും ഐക്യമുള്ളവരായിരിക്കുന്നുവെന്നിങ്ങിനെയും അവനെ പൊലെ മനസ്സ് തിരിച്ചു വിശ്വാസത്തോടെ യേശുവിനോട ചേർന്നുകൊള്ളുമെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കും പാപമൊചനവും നിത്യജീവനും ലഭിക്കുമെന്നുള്ളതിന്നു ഒട്ടും സംശയമില്ല.

(3) അവൻ യേശുവിലും അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരിലും സ്നേഹമുള്ളവനായിത്തീർന്നതുകൊണ്ടു അവന്റെ മനസ്സ് തിരിവ വെളിപ്പെടുന്നു. മുഖേന വന്നെയും അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരെയും പക്ഷെ അവൻ തന്നെ പിന്നത്തേതിൽ അവനിലും ശിഷ്യന്മാരിലും എത്ര സ്നേഹമായിരുന്നു എന്നുള്ളതിന്നു നോക്കുവിൻ. അവൻ തന്നെ ക്രിസ്തുവിലൂടെയിരുന്ന സ്നേഹത്തെ കാണിപ്പാനായിട്ടു “അവന്റെ സ്നേഹം എന്നെ നിർബന്ധിക്കുന്നു” എന്നു “എന്ത കാര്യങ്ങൾ ഇന്നിന്നു ലാഭമായിത്തീരുന്നുവോ അവയെ ഞാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ നിമിത്തമായിട്ടു ഏതൊന്നു വിചാരിച്ചു അതെ സംശയമില്ല എന്റെ കർത്താവായ ക്രിസ്തു യേശുവിനെ അറിയുന്ന ശ്രേഷ്ഠതയുടെ നിമിത്തമായി ഞാൻ സകല കാര്യങ്ങളും നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്ന വിചാരിച്ചു വരുന്നു അവൻ വെണ്ടി ഇന്നിന്ന സകലവും നഷ്ടം വന്നിരിക്കുന്നു എന്നും പറഞ്ഞു. പിന്നെയും അവൻ തന്റെ നഷ്ടപ്പെട്ട സ്നേഹത്തെ കാണിപ്പാനായിട്ടു “നിങ്ങളെടുക്കപ്പെട്ടവർക്കു വെണ്ടി അവർക്കു ക്രിസ്തു യേശുവിൽ രക്ഷയെ നിത്യമഹത്വത്തോടു കൂടെ ലഭിക്കേണ്ടുന്നതിനായിട്ടു സകലത്തെയും ഏല്പിക്കുന്നു” എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പ്രിയവരേ നിങ്ങളും അപ്രകാരം യേശുവിനെ ശ്രദ്ധയോടും പ്രിയത്തോടും വിചാരിക്കുന്നുവോ

അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ മായം കൂടാതെ സ്നേഹം വെക്കുന്നുണ്ടോ? എന്നും നിങ്ങളെ തന്നെ ശോധന ചെയ്യു നൊക്കുവിൻ. നിങ്ങൾ യേശുവിനെ ശ്രേഷ്ഠമായും പ്രിയമായും വിചാരിക്കാത്തവരായും അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ സ്നേഹിക്കാത്തവരായും ഇരിക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഇനിയും മനസ്സു തിരിക്കാത്തവരായും നാശത്തിന്നു ഹേതുവായവരായും ഇരിക്കുന്നു എന്നു അറിവിൻ. അപ്രകാരം തന്നെ “യാതൊരുത്തനും കർത്താവായ യേശു ക്രിസ്തുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ അവൻ ശാപമായിരിക്കട്ടെ” എന്നും, “തന്റെ സഹോദരനെ സ്നേഹിക്കാത്തവൻ മരണത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു” എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

(൩) അവൻ ക്രിസ്തുവിന്നു അനുസരണമുള്ളവനായിരുന്നതുകൊണ്ടു അവന്റെ മനസ്സു തിരിവു വെളിപ്പെടുന്നു. അവൻ മനസ്സു തിരിഞ്ഞ ഉടനെ തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന ദുരാലോചനയെ വെറുത്തു “കർത്താവെ ഞാൻ എന്തു ചെയ്യാൻ നിനക്കു മനസ്സായിരിക്കുന്നു?” എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. അതുമുതൽ താൻ മുഖെ അവനെ വിരോധമായി പൊരുതുവാൻ ഭാവിച്ചിരുന്ന പക, ക്രോധം, വൈരാഗ്യം എന്നുള്ള ആയുധങ്ങളെ എല്ലാം എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു അവന്റെ ആധിപത്യത്തിൻ കീഴായി അന്ധകാരപ്രവൃത്തികളൊടും മനുഷ്യരുടെ ദുർമ്മയാദയൊടും ആതുരത നിന്നതുമല്ലാതെ തന്നെയും രാസിക്കുണ്ടായിരുന്ന സകലത്തെയും അവനെ ദരമെല്പിച്ചു. ഇപ്രകാരം അവന്റെ മുഖിലത്തെ അവസ്ഥയ്ക്കും പിന്നത്തെ അവസ്ഥയ്ക്കും ഏതു ഭേദം വന്നിരിക്കുന്നു. അത എന്തു കൊണ്ടു ഉണ്ടായി? അവനിൽ വെലമായി ഒഴിക്കപ്പെട്ട ദൈവകൃപയാലല്ലയോ? ആകൃപയെ നിങ്ങൾക്കും ലഭിച്ചാനായിട്ടു വഴി അന്വേഷിച്ചുകൊൾവിൻ.

മൂന്നാമത.

പൌലൂസിന്റെ മനസ്സ് തിരിവിൽ ഉണ്ടായ
ദൈവകാര്യവും ഇന്നതെന്ന നമുക്കു നൊക്കാം.

(൧) ദൈവത്തിന്റെ സ്വയാധിപത്വം പ്രകാശി
ക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ എല്ലാവരും പാപം ചെയ്തവർ
കൊണ്ടു ശിക്ഷ വിധിക്ക യോഗ്യരായിരിക്കുന്നു
അവരിൽ യാതൊരുത്തനെ എങ്കിലും മനസ്സ് തീർ
ക്കുന്നതിന്നു ദൈവത്തിന്നു ഇഷ്ടമായാൽ അതു
ഹാ വലിയ കൃപ എന്ന പറയേണ്ടുന്നതല്ലാതെ
പക്ഷദ്രവ്യം എന്ന പറയുന്നതിന്നു ഇട ഇല്ല
“മനയപ്പെട്ട വസ്തു മനഞ്ഞവനൊട നീ എന്തിന
എന്നെ ഇപ്രകാരം ഉണ്ടാക്കി എന്ന പറയുമൊ
തന്നിരിക്കിട്ടുള്ള യാതൊന്നെങ്കിലും ചെയ്യുന്നതിന്നു
ദൈവത്തിന്നു തന്നെ അധികാരമുള്ളു. അവന്റെ
ക്രിയകൾ എല്ലാം ന്യായക്കെടില്ലാത്തവയാകുന്നു
തർസുസ്കാരനായ ശൌലിന്റെ അവസ്ഥയെ
റിഞ്ഞിട്ടുള്ള ആരെങ്കിലും അവനെ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള
വലിയ കാര്യത്തെയെന്നു അവൻ യോഗ്യനെന്നു
പറയുമൊ? പൌലൂസ തന്നെയും ഇതു എന്റെ
നന്മ കൊണ്ടെങ്കിലും സ്വച്ഛകൊണ്ടെങ്കിലും
നന്ന എന്ന പറയുമൊ? അവൻ അപ്രകാരം പറ
യാതെ “ഞാൻ എവനൊട കരുണ ചെയ്യാൻ
ചുടിക്കുന്നുവോ അവനൊട കരുണ ചെയ്യും”
ന്നു അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ഐശ്വര്യ
മുള്ള കൃപയാലുണ്ടായതെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു
അപ്രകാരം തന്നെ യേശു “ഇവൻ ഇനിക്കു
റിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പാത്രമാകുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു
എന്നതുകൊണ്ടു മനസ്സ് തിരിയുന്ന സകലരും
വന്നാൽ തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നു എന്നുള്ളതു
ശ്ചയമാകുന്നു. മനസ്സ് തിരിഞ്ഞവർ തങ്ങളുടെ
ക്രിയകളാലല്ല ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്ത കൃപയാ

ത്ര മനസ്സുതിരിവിനെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന താഴ്മയോടും നന്ദിയോടും ഏറ്റു പറയും.

(൨) അവന്റെ മനസ്സുതിരിവിൽ ദിവ്യശക്തി പ്രകാശിക്കുന്നു. കല്ലുപൊലെ കഠിനമായിരുന്ന അവന്റെ ഹൃദയം മൃദുവാക്കപ്പെട്ടല്ലോ. അന്ധതപ്പെട്ട അവന്റെ കണ്ണുകൾ തുറക്കപ്പെട്ടല്ലോ. ചെന്നായ്ക്കു സമമായിരുന്ന അവന്റെ ശീലം കുഞ്ഞാളിന്റെ ശീലത്തിന്നു സമമായി മാറപ്പെട്ടല്ലോ ഇതെല്ലാം ആരാലുണ്ടായി? ദൈവദൂതന്മാർ എങ്കിലും മനുഷ്യർ എങ്കിലും എത്ര സാമന്ത്രിയെ കാണിച്ചാലും അത അവരാൽ കഴിയുന്ന കാര്യമൊ? ഹാ! തന്റെ വാക്കിന്റെ ശക്തിയാൽ സകലത്തെയും ഉണ്ടാക്കിയ മഹത്വമുള്ള ദൈവത്താലല്ലയോ ഉണ്ടായത അത നമ്മുടെ കണ്ണുകൾക്കു ആശ്ചര്യമായി കാണപ്പെടുന്നു.

(൩) അവന്റെ മനസ്സുതിരിവിൽ ദൈവകാര്യവും പ്രകാശിക്കുന്നു. യേശു തന്റെ കൊപാഗ്നി അവന്റെ മെൽ ജ്വലിക്കത്തക്കവണ്ണം കാണപ്പെട്ടു എങ്കിൽ അത ന്യായമല്ലാത്തത എന്ന ആർക്കു പറയാം? അവൻ അപ്രകാരം ചെയ്യാതെ തന്റെ മഹാ കൃപയെ അവന്റെ മെൽ ചൊരിഞ്ഞു. പൌലുസ തന്റെ ആയുസ്സുകാലമൊക്കെയും അതിനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ സകലരും അറിയത്തക്കവണ്ണം തന്റെ വാക്കിന്നു എത്തുന്നതവരെയും പറഞ്ഞ അതിനെ ഏറ്റവും പുകഴ്ത്തിയിരിക്കുന്നു. തർസുസ്കാരനായ ശൌലും മനസ്സുതിരിയുന്നതിന്നു കൃപ ലഭിച്ചതുകൊണ്ടു, അവനോടു ചെരുന്ന യാതൊരു പാപിയും കൃപ ലഭിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന വിശ്വസിക്കുന്നതിന്നു ഇടയുണ്ടു. അപ്രകാരം തന്നെ അവൻ നിത്യജീവനെ പ്രാപിപ്പാനായിട്ട ഇനിമെൽ യെശുക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വാസമായിരിക്കുന്നവർക്കുട്ടാനും കാണിക്കത്തക്കവണ്ണം പ്രധാന പാപിയായ

എന്നിൽ എല്ലാ ദിവ്യശാസ്ത്രവും കാണിപ്പാനായ
 ട കൃപ ലഭിച്ചു എന്ന പറഞ്ഞു. ഇപ്രകാരം അ
 ന്റെ കൃപ സൗജന്യമായി നൽകപ്പെടുന്നതായു
 സംപൂർണ്ണമുള്ളതായും ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു തന്റെ
 അടുക്കൽ വരുന്നവരെ അവൻ പുറത്തു തള്ളി
 കളയില്ല. ആകയാൽ ഇപ്പോൾ തന്നെ നിങ്ങൾ
 ദൈവത്തോടു യോജ്യതപ്പെടുവിൻ.

(൪) അവന്റെ മനസ്സുതിരിവിൽ ദിവ്യജ്ഞാ
 നം പ്രകാശിക്കുന്നു. അവൻ വലിയ ശത്രുവായ്
 തന്നിട്ടും യേശു അവനെ നശിപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ
 അവനെ മനസ്സുതിരിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടു പിശാച്
 ന്റെ ആലോചനയെയും മനുഷ്യരുടെ ഉഗ്രത്തെയും
 അകറ്റികളഞ്ഞു. അതഥെതുവായിട്ടു മരണാ
 സിദ്ധ്യുണ്ടായിരുന്ന ക്രിസ്തുനിന്നാൽ അവന്റെ
 കയ്യിൽനിന്നു രക്ഷിക്കപ്പെടുവാനും വിശ്വാസ
 ത്തിൽ അധികം സ്ഥിരപ്പെടുവാനും ഇടയുണ്ടായി.
 മുമ്പിൽ എവൻഗെലിയൊനെ നശിപ്പിപ്പാൻ വി
 ചാരിച്ചവൻ തന്നെ അതിനെ പ്രസംഗിപ്പാൻ
 തുടങ്ങി. ഇതിനെ കാണുകയിൽ ദൈവം മനുഷ്യ
 രുടെ ഉഗ്രത്തെയും തനിക്കു സൂതിയാകത്തക്കവണ്ണം
 ചെയ്തുവരുന്നു എന്നും, സകല തെരുക്കുകളിലും
 അവൻ തന്റെ സഭയെ ആശ്വസ്തപ്പെടുത്താൻ സൂ
 ക്ഷിച്ചുവരുന്നു എന്നും, തന്റെ എവൻഗെലി
 യൊനെ അറിയിപ്പാനായിട്ടു അവൻ പിശാച്
 ന്റെ രാജ്യത്തിൽനിന്നു അനെകം പേരെ നെ
 റിഞ്ഞെടുത്തുവരുന്നു എന്നും അറിയാമല്ലോ. ഹാ
 ദൈവത്തിന്റെ ജ്ഞാനം അറിവു എന്നവയുടെ
 പരിപൂർണ്ണതമഹാ അഗാധമായിരിക്കുന്നു. മനസ്സു
 തിരിച്ചവരെ, ദൈവം നിങ്ങൾക്കു ചെയ്തു അർപ്പി
 ല്ലാത്ത കൃപയ്ക്കു വെണ്ടി അവനെ സൂതിപ്പാനാ
 യിട്ടും, അവന്റെ കല്പനകളെ മനുഷ്യവുമായി
 കൈക്കൊണ്ടു അവയിൻ പ്രകാരം നടപ്പാനായി

പ്പം, അതിനെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാനായിട്ടും പ്രയാസപ്പെടുവിൻ.

മനസ്സുതിരിയാത്തവരെ, നിങ്ങൾ ദൈവത്തെ നിങ്ങളുടെ കർത്താവായിട്ട് കൈക്കൊള്ളാതെയും, അവൻ അയച്ച രക്ഷിതാവിനെയും, അവൻ മൂലം ഉണ്ടായ രക്ഷയെയും അറിഞ്ഞ ചെറുകൊള്ളാതെയും, അവനെ ചെയ്യേണ്ടുന്ന മറ്റയെ ചെയ്യാതെയും ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ മഹാ വലിയ കുറ്റക്കാരായും ദൈവത്തിന്റെ കൊപത്തെ വരുത്തിക്കൊള്ളുന്നവരായും ഇരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ മനസ്സുതിരിയാതെയിരുന്നാൽ അതിൽനിന്നു എങ്ങിനെ ഒഴിഞ്ഞുകൊള്ളും? ആകയാൽ മനസ്സുതിരിവ എന്തെന്നും ആവശ്യമെന്നു ബോധിച്ചു, ദൈവം നിങ്ങൾക്കു പ്രാപ്തമുള്ള ഹൃദയത്തെയും സ്ഥിരമുള്ള മനസ്സിനെയും നല്കണമെന്നു നിങ്ങൾ അപ്രയാസം അപേക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ.

അവസാനം

COTTAYAM:

PRINTED AT THE CHURCH MISSION PRESS.

For the North Travancore Malayalim Religious Tract Society.

1846.